

Dr. Louis de Brouwer

MAFIA FARMACEUTICĂ ȘI AGROALIMENTARĂ

care are drept consecințe
discreditarea medicinei alopate și
agravarea stării de sănătate a populației occidentale

Traducere: Cristina Szabo

Editura VIDIA
București, 2017

Cuprins

Note biografice	13
Prefață	17
Aviz cititorului.....	23
O întvedere inutilă cu un ministru francez.....	31
O întvedere autentică: confesiunea unui fabricant de produse farmaceutice – o carieră de succes	53

CAPITOLUL I

Medicina examinată în cadrul ecologiei

umane73

- Ecologia umană: un fapt social – medicina,
profesie în criză, cauze
- Este medicina o știință?.....
- Scurtă istorie a medicinei.....
- Structura corpului medical și relațiile dintre
membrii săi
- Medicina preventivă ignorată cu bună știință
- Medicina muncii
- O anumită definiție a medicinei

CAPITOLUL II

Cum a ajuns medicina alopată să depindă de laboratoarele farmaceutice? 105

- Critică obiectivă a principiilor de bază ale medicinei alopatate 105
 1. Medicina alopată tratează efectele – nu cauzele – majorității afecțiunilor..... 105
 2. Medicina alopată se sprijină pe dogme depășite și false..... 107
 3. Medicina alopată prescrie medicamente elaborate pe baza unor principii antiștiințifice..... 108
 4. Medicina alopată nu se ocupă de prevenire 110
 5. Medicina alopată nu ține cont de dimensiunea reală a individului..... 111
 6. Medicina alopată nu e științifică, fiindcă nu este o știință 113
 7. Medicina alopată devenită comerț și industrie se ghidează după regulile generale ale sistemului capitalist..... 123
 8. Medicina alopată are în dotare un arsenal de medicamente absolut inutile sau periculoase pentru sănătatea publică (aproximativ 10 000 de specialități în fiecare țară a Comunității Europene) 125
 1. Antibioticele 127
 2. Antiinflamatoarele și analgezicele..... 132
 3. Blocantele de calciu: efecte nedorite și interacțiuni medicamentoase..... 136
 4. Hipocolesterolemiantele 137
 5. Antidepresivele și tranchilizantele 138
 6. Vaccinurile..... 140
 7. Pilula anticoncepțională 142
 8. Estroprogestativele 142

CAPITOLUL III

Condiția medicului de la începutul secolului al XX-lea și până în zilele noastre – raporturile dintre medici și pacienți	147
• Jurământul lui Hipocrat.....	150
• Care e starea sistemului sanitar francez?	152
• Medicina, profesie sinistrată – cauze – demografia medicală în Franța	155
• Concentrarea medicilor în anumite regiuni	156
• Scăderea veniturilor.....	156
• Fenomenul îndatorării.....	157
• Lipsa unui studiu de piață.....	157
• Feminizarea corpului medical.....	158
• Feminizarea: explozia finală	158
• Lupta între generaliști și specialiști – o luptă între confrăți.....	159
• Marketingul – consultații și controale multiple	161
• Întoarcerea la medicina „blândă”	161
• Erorile trecutului: niciun <i>numerus clausus</i> (număr limitat).....	163
• Problema șomajului.....	164
• Asigurările Sociale și raporturile lor cu societatea în ansamblu	169
• Sistemul actual de Asigurări Sociale e principalul responsabil de criza din medicină	171
• Dependența medici-stat.....	172
• Statul este însărcinat cu sănătatea populației.....	172
• Prima fază: experimentele pe animale	173
• Faza a doua: experimentele clinice	180
• Cum se derulează faza a doua?.....	182
• A treia fază facultativă.....	187
• Medicul, pradă ușoară pentru laboratoarele farmaceutice	188

- Dificila alegere a medicamentului 190
- O reglementare îngăduitoare 190
- Complicitatea stat-laboratoare..... 192
- Cum s-a ajuns în această situație? 197

CAPITOLUL IV

Poluarea chimioterapeutică

și consecințele ei201

- Farmacovigilența..... 202
- Centrul Național de Farmacovigilență 203
- De ce sunt politicienii responsabili de poluarea medicamentoasă 206
- Structurile generale ale principalelor trusturi de produse chimice și farmaceutice..... 217
- Câteva cifre semnificative 219
- Alte exemple: cifre exorbitante 220
- Despre influența laboratoarelor farmaceutice asupra presei 222
- Ce fac laboratoarele pentru a influența corpul medical 222
- Complicitatea politico-farmaceutică..... 227
- Europeanii, campioni mondiali la consumul de droguri legale (tranchilizante și antidepresive) 236
- Francezii, campioni mondiali la anxietate 240
- Cifre înfricoșătoare 243
- Consecințele prescrierii, prescrierii abuzive și consumului exagerat de medicamente..... 246

CAPITOLUL V

**Un exemplu de dictatură politico-farmaceutică:
introducerea pe piață a pilulei**

<i>anticoncepționale</i>	253
• Faptele	253
• Pilula contraceptivă <i>Diane</i> sub lupa acuzării.....	254
• Consecințe sanitare.....	255
• Rezultatul: discreditarea medicinei alopate	256
• Despre influența legislatorului asupra comportamentului corpului medical – întreruperea voluntară a sarcinii și consecințele ei demografice	259
• Un alt exemplu de dictatură politico-farmaceutică: vaccinurile.....	260
• Opinia câtorva oameni de știință.....	262
• Nici nu se putea mai clar	273
• Fantastica eroare a corpului medical alopate: acceptarea teoriilor pasteuriene și a principiului vaccinărilor, cea mai mare eroare științifică din toate timpurile.....	283
• Un alt exemplu referitor la puterea ocultă a laboratoarelor: lupta anticolesterol	298
• Un alt exemplu: dictatura laboratoarelor de biologie, recombinările genetice.....	301
• Chimioterapia.....	304
• Experimentele pe oameni	306
• Exemplu de dictatură a laboratoarelor farmaceutice și de complicitate politico-farmaceutică: prescrierea AZT în tratamentul bolii SIDA	309

CAPITOLUL VI

Consecințele sanitare ale activității industriilor farmaceutice și chimice – implicarea corpului medical.....	315
• O factură de reglat în planul sănătății indivizilor din punctul de vedere al consumului de medicamente	315
• Tehnicile de diagnosticare și de prescriere a medicamentelor prin intermediul calculatorului	329
• Factura în planul sănătății din punctul de vedere al poluării alimentare provocate de agricultori și de industriile agroalimentare	332
• Lipsa de formare și de informare.....	334
• Ce ar fi trebuit să știe fiecare medic	338
• Consecințele activității laboratoarelor în planul economiei private	339
• Automedicația	344
• Un exemplu semnificativ – situația sanitară în Elveția, țară cu un consum mare de medicamente	349

CAPITOLUL VII

Medicina și agricultura – două profesii asasinate de dictatura industriilor chimice.....	351
• Repertoriu de medicamente care au stârnit critici și al celor care sunt încă pe piață, la fel de periculoase	356
• Studiul reacțiilor adverse pe 330 de produse de sinteză.....	362
• Medicina și agricultura: două profesii asasinate – un paralelism uimitor.....	363

CAPITOLUL VIII

- Care este viitorul medicinei alopate?.....375**
- Ce cred anumite personalități din lumea medicală la începutul celui de-al treilea mileniu?
Medicina are viitor? 375
 - Practici criminale ale anumitor laboratoare:
poluarea medicamentoasă exportată..... 396
 - Practicile anumitor laboratoare 399
 - Impostorii ipocriți de la concernul chimic Rhône-Poulencucid în Brazilia și pregătesc „un viitor curat și ecologic” în Franța!..... 401
 - Metode utilizate de companiile multinaționale farmaceutice pentru a-și apăra interesele..... 403
 - Din rațiuni de profit este abandonat un produs natural și înlocuit cu substanțe periculoase 408
 - Un medicament ucide pacienți 411
 - Consecințele abuzului prescrierii de antibiotice..... 412
 - Un medicament al laboratoarelor Sandoz pus sub acuzare în Statele Unite 413
 - Prozac șochează din nou..... 413
 - Ex Lax, un laxativ periculos..... 414
 - Anumite antihipertensive pe bază de nifedipină provoacă decese..... 416
 - Pagubele provocate de vaccinul antipolio 416
 - Anumite medicamente dintre cele mai prescrise provoacă anemie 419
 - Un experiment mondial cu tamoxifen provoacă o dramă: 100 000 de femei au fost folosite drept cobai..... 424
 - Vaccinările în masă slăbesc sistemul imunitar 427
 - Premarin este cancerigen..... 431
 - Ritalin: strategia criminală a unor laboratoare 433

• Un medicament periculos în SUA.....	435
• Practicile mafioate ale anumitor laboratoare.....	436
• Strategiile de marketing ale laboratoarelor Wellcome	440
• Practicile îndoielnice ale laboratoarelor Monsanto, întreprindere agrochimică și agroalimentară.....	444
• Soia manipulată genetic	447
• Carne cu hormoni.....	451
• Pesticidele induc cancer agricultorilor	453
• Efectele teratogene ale unui fungicid	454
• Consecințele absorbției de reziduuri pesticide și de alte substanțe chimice	457
• Tacticile folosite de companiile multinaționale agroalimentare	461
• Gen Suisse încearcă să inducă acceptarea unui sistem riscant.....	464
• Cazul L-triptofanului	465
• Țările din Lumea a Treia nu vor mai putea vinde vanilie, cacao și zahăr	466
• Cartofii pot deveni toxici?	467
• Otrăvuri transgenice.....	467
 Concluzie.....	 469
Bibliografie	475

Note biografice

Louis Bon de Brouwer este doctor în medicină și specialist în biologie moleculară și în homeopatie. Totodată, deține un certificat internațional în ecologie umană. Și-a susținut teza de doctorat în iunie 1990 la facultatea de medicină a Universității René Descartes, Paris V, cu titlul *Raporturi între medicină și societate*. I-a fost eliberată o diplomă comună de către universitățile din Paris V, Aix, Marsilia, Bordeaux I, Bruxelles, Evora, Geneva și Toulouse III.

Are o diplomă universitară ca urmare a unei teze prezentate în fața acelorași instanțe în iunie 1991. Tema aleasă: *Stresul – stres și cancere*.

Doctorul Louis Bon de Brouwer este vicepreședinte al LIMAV (Liga Internațională „Medici pentru Abolirea Viviseției”), ligă fondată în Elveția care grupează mai bine de 1 600 de medici din peste 66 de țări ale lumii.

Este membru al Comitetului director al Societății Internaționale a Medicilor pentru Mediul înconjurător, Elveția, care numără peste 45 000 de medici la nivel

internațional, din 102 națiuni. De asemenea, este membru al ISDE (*International Society of Doctors for the Environment*), afiliată UNESCO.

Doctorul Louis Bon de Brouwer este *international lecturer* (conferențiar internațional) și a participat la conferințe în Franța, Belgia, Spania, Elveția, Germania etc.

Este autorul mai multor lucrări științifice (12) și al unei teze intitulate *Cancerul, fatalitate genetică*, Academia de Științe a SUA, Washington, 1980.

Cele mai cunoscute lucrări ale sale sunt:

„L'art de rester jeune” („Arta de a rămâne tânăr”), editura Dangles, tradusă în italiană și în portugheză, 1979

„Guide pratique des médecines naturelles” („Ghid practic al formelor de medicină naturale”), Maloine, 1979

„Cancer, fatalité génétique” („Cancerul, fatalitate genetică”), editura LDB, 1981

Cele mai recente lucrări ale sale sunt:

„Pollution alimentaire et cancers” („Poluarea alimentară și cancerul”), editura Encre, 1991

„Alimentary pollution and cancers” („Poluarea alimentară și cancerul”), editura Encre, 1990

„Black dossier about synthetic medicaments” („Cartea neagră a medicamentelor de sinteză”), editura Encre, 1991

„Dossier noir des médicaments de synthèse” („Cartea neagră a medicamentelor de sinteză”), editura Encre, 1991

„SIDA: le vertige” („SIDA: o furtună amețitoare”), editura ATRA/AG STG, Elveția, 1993

„Vaccinarea: eroarea medicală a secolului”¹, editura Louise Courteau, 1997

Teze:

Facultatea de medicină, Universitatea René Descartes, Paris V: *Medicii și societatea – Raporturile dintre medici și industria chimică și farmaceutică – Consecințe sanitare*, iunie 1990

Facultatea de medicină, Universitatea René Descartes, Paris V: *Stresul și cancerele*, iunie 1991

Doctorul Louis Bon de Brouwer a fost numit pe 6 noiembrie 1991 *International Special Consultant for Health and Ecology AIEWP-ONU-UNESCO* – „Consultant Special Internațional pentru Sănătate și Ecologie”. De pe această poziție a îndeplinit diferite misiuni în străinătate pe probleme de sănătate și ecologie.

Doctorul Louis Bon de Brouwer a fondat ADEPAM (Asociația de Apărare împotriva Poluării Alimentare și Medicamentoase) care numără peste 3 700 de aderenți în Franța.

¹ Cartea a apărut la editura Vidia în 2011.

Prefață

Cine cheltuiește bani pentru a cumpăra medicamente este cu siguranță convins că are mari beneficii.

Ne întrebăm atunci care este raportul cost-beneficiu pentru cetățeanul elvețian ale cărui costuri pentru sănătate ajung la 80%, care plătește asigurări de sănătate și manifestă o mare încredere în instituțiile sanitare. Răspunsul se află în datele Oficiului federal de statistică de la Berna privitoare la indexul mortalității prin boală. În scopul evaluării exacte a acestor date, trebuie să ținem seama de creșterea populației.

Iată cifrele privitoare la populație:

<i>An</i>	<i>Populație</i>
1910	3 753 292
1930	4 066 400
1990	6 837 687

Populația elvețiană nici măcar nu s-a dublat din 1910 până astăzi, crescând cu aproximativ 50% din 1930 până în prezent.

Raționamentul este simplu: dacă în 1930, 10 persoane mureau de boala X, acum ar trebui să moară 15 dacă situația ar fi rămas neschimbată și mai puțin de 15 dacă s-ar fi ameliorat. În acest caz, ameliorarea situației înseamnă să ai la dispoziție medicamente care vindecă, în așa fel încât pacientul să nu moară din cauza bolii respective.

În ce privește anul 1910, prin comparație cu anul 1990, presupunând că 10 persoane mureau în 1910 de o anumită boală, astăzi ar trebui să moară 19 sau 20 dacă situația ar fi rămas neschimbată, dar mai puțin de 20 în cazul unei ameliorări.

Cu ajutorul datelor oficiale publicate la Berna, să vedem ce s-a întâmplat de fapt.

În 1910, 4 349 de persoane mureau de cancer în Elveția, în 1990, 16 740, iar în 1991 numărul se ridica la 16 946. Datele din 1992 nu ne-au parvenit. Aceasta înseamnă că, raportat la creșterea populației, decesele cauzate de cancer în 1990 ar fi trebuit să fie de circa 8 600 dacă situația ar fi fost aceeași ca în 1910 și mai puțin de 8 600 în cazul în care situația raportată la anul 1910 s-ar fi ameliorat.

Din contră, mortalitatea cauzată de cancer a crescut de 4 ori în mai puțin de 80 de ani și s-a dublat raportat la populație, în ciuda presupuselor succese ale medicinei bazate pe experimentele pe animale.

Dacă luăm în considerare datele din 1930, cele de mai sus ni se confirmă pe deplin. În 1930, 5 696 de persoane mureau din cauza unui tip de cancer (5 994 dacă luăm în considerare cazurile de leucemie și tumorile benigne cu potențial malign); în acești ultimi 60 de ani populația a crescut cu aproximativ 50%, ceea ce ar însemna că în 1990 ar fi trebuit să avem cam 9 000 de decese dacă situația ar fi rămas neschimbată, respectiv mai puțin de 9 000 în cazul unei ameliorări.

Cele 16 740 de decese dovedesc însă că mortalitatea prin cancer este în creștere constantă, lucru ușor de verificat dacă examinăm datele anilor intermediari. Această situație a apărut totuși pe fondul aplicării pe scară largă a chimioterapiei antitumorale, industriile chimice și cercetătorii proclamând în permanență găsirea unor „noi remedii eficiente în vindecarea tumorilor”, iar cercetările pentru eradicarea „răului secolului” înghit sume importante.

Modul în care cercetările sunt în măsură să învingă răul secolului este atestat de statistici. Raportat la creșterea populației, mai multe tipuri de cancer lovesc de 8 ori mai mult decât în trecut. Majoritatea deceselor s-au triplat ori au crescut de 4 sau 5 ori. Aceași situație apare și în cazul altor boli: progresia este înfricoșătoare. Cel mult putem spera la dublarea deceselor, raportat la creșterea populației.

Decesele cauzate de bolile cardiovasculare și cerebrovasculare s-au dublat, la fel cele cauzate de diabet, boli

mintale, reumatismale sau osteomusculare; în timp ce decesele cauzate de boala Parkinson s-au cvadruplat, cele cauzate de astm s-au triplat etc. În alte cazuri, mortalitatea a rămas staționară, demonstrând că medicamentele care nuucid sau nu sunt periculoase sunt de fapt paliative, incapabile să amelioreze ori să vindece.

Între timp, alte maladii debilitante sau fatale și-au făcut simțită prezența: maladiile iatrogene (produse prin administrarea medicamentelor în doze prea mari sau timp îndelungat), create prin cercetare și altădată necunoscute.

Piața medicamentelor este într-o continuă expansiune și pe plan internațional. În 1992, exportul de medicamente atingea 10,4 miliarde de franci elvețieni, în timp ce importul se cifra la aproximativ 3 miliarde. Tot în 1992, cifra de afaceri a trei companii multinaționale, Ciba, Roche și Sandoz, se ridica la peste 21 de miliarde de franci elvețieni pentru un singur sector farmaceutic. În același an, acestea investeau 3,775 de miliarde în cercetarea și dezvoltarea de medicamente noi, sumă ce reprezenta 18% din cifra de afaceri în sectorul farmaceutic.

Acestea sunt miliardele care îmbogățesc industria farmaceutică, dar care nu garantează nicio securitate prestațiilor sanitare. Din contră, studiind statisticile avem dovada creșterii mortalității cauzate de boli care fac obiectul unei cercetări extrem de costisitoare. După aproape un secol de cercetări pe animale, am fi prea optimiști să

afirmăm că am rămas în punctul de plecare: în realitate am regresat mult. Este un fenomen nefast și care nu dă semne că se va opri.

Astăzi se moare în special din cauza consumului de medicamente și din cauza unor boli care de un secol sunt studiate pe animale. Nici măcar nu am reușit să le controlăm, marea majoritate ucigând mult mai mult decât în trecut. Se constată eșecul clar al cercetării bazate pe experimente animale și faptul că această cercetare nu a servit niciodată intereselor sănătății, ci mai degrabă intereselor personale ale celor care o practică și o susțin. Cu toate acestea, vivisecția este finanțată din banii contribuabilului care se găsește în situația de a plăti o cercetare dezastruoasă și care în loc să-l ajute îi produce prejudicii grave.

Este interesant să comparăm numărul deceselor prin accidente cu al celor cauzate de boli. În 1930, 4 142 de persoane au decedat din cauze accidentale (accidente, omoruri, sinucideri, cauze neprecizate); în 1991, numărul morților din aceleași cauze a fost de 5 338. Ținând cont de creșterea populației, numărul deceselor prin accident a scăzut cu aproximativ 85%, în ciuda extraordinarei creșteri a circulației rutiere și a celei aviatice.

Cele de mai sus implică existența unui sistem sanitar bazat pe fraudă, abuz de încredere și escrocherie. În lucrarea sa „Mafia farmaceutică și agroalimentară”, doctorul Louis de Brouwer nu ezită să demonstreze existența acestei fraude printr-o documentare riguroasă. Medicina modernă este

condusă de o oligarhie restrânsă, dar puternică din rândurile marilor grupuri chimico-farmaceutice, care reușește să condiționeze deciziile guvernelor, ale oamenilor politici și ale instituțiilor de sănătate, prin mijloace financiare ieșite din comun.

Inspirate de cei care se bucură de beneficii, au fost promulgate legi care reglementează vivisecția; medicamente, vaccinuri, bunuri de consum periculoase au fost introduse pe piață și se află încă acolo, în ciuda accidentelor pe care le provoacă. Pacientul, consumatorul, se confruntă cu veritabile „lobby-uri” sau grupuri de presiune, a căror existență îi este necunoscută, dar care îi domină întreaga viață. Doctorul Louis de Brouwer le dezvăluie și le prezintă drept ceea ce sunt, arătând răul pe care îl cauzează.

Să citești această carte este ca și cum ai privi într-o oglindă adevărul pe care ipocrizia și cenzura ni-l ascund; înțelegi ce se petrece în culise și înveți să te aperi.

Este o carte care merită citită de noi, de toți, și difuzată în cât mai multe exemplare, întrucât cunoașterea adevărului este o chestiune de civilizație și de responsabilitate.

Milly Schär-Manzoli

Aviz cititorului

Contrar a ce ați putea eventual presupune, această lucrare nu a fost scrisă cu scopul de a combate și a critica sistematic medicina alopată. M-am străduit să rămân obiectiv, fără a dori să ridiculizez un corp medical numeros, pătruns de importanța funcției sale, ancorat în greșeli care îl duc la dispariție.

Acest corp medical care nu mai are față umană, ci una trufașă și agresivă, este mai mult de plâns decât de blamat. Se închide în sine, ceea ce explică în parte imaginea pe care și-a creat-o, trecând de la un corporatism în care se încadra perfect la o derivă industrială în care fiecare se crede director general în specialitatea sa. Această remarcă se aplică desigur medicilor specialiști, care sunt cei mai numeroși, și câtorva chirurgi.

Generaliștii, părinții săraci ai acestui corp medical care rătăcește în căutarea unui oarecare adevăr terapeutic de negăsit, acceptă principiile de îngrijire aberante și periculoase. Cu ajutorul sistemului capitalist care impune hegemonia laboratoarelor, ei vor dispărea încetul cu încetul, sufocați de

amalgamul de cabinete de grup, sau vor deveni funcționari. Există temerea că odată ajunși în această situație, bolnavii vor fi tratați ca niște nenorociți veniți să ceară de mâncare într-un azil. Ceea ce se petrece în Spania și în Marea Britanie este un exemplu elocvent.

Această situație constituie reversul medaliei, căci trebuie să spun că până astăzi bolnavii au cunoscut un tratament mai bun în măsura în care, grație organismelor de protecție socială, consultațiile, îngrijirile, analizele și medicamentele erau subvenționate 100%, și aceasta într-un sistem care le permitea multiplicarea consultațiilor, a analizelor medicale și cumpărarea de medicamente! Sub umbrela acestei protecții sociale, indivizi deveniți peste noapte „asistați permanent” au abuzat de facilitatea acordată, primind îngrijiri la prețuri derizorii. Această atitudine iresponsabilă este o povară suportată de întreaga comunitate națională.

Corpul medical a profitat din plin de această stare de fapt, la fel și laboratoarele farmaceutice, farmaciștii și practicienii în domeniul paramedicale. Probabil că această situație idilică nu va putea dura prea mult. De doi sau trei ani statul a început să emită directive pentru reducerea nivelului de compensare a actelor medicale și a medicamentelor.

„Asistații permanent”, care vor trebui atunci să bage mâna în buzunar, vor merge cu siguranță mai rar la consultații, fapt ce va duce la o agravare a crizei actuale din lumea

medicală, criză datorată în mare parte proliferării ei, incompetenței și erorilor terapeutice ale medicilor.

Medicii alopați vor fi atunci de două ori mai mulți decât victimele lor, pe de o parte din cauza unui sistem capitalist impus de influența hegemonică a laboratoarelor, care le-a ruinat credibilitatea și profesia, și pe de altă parte prin alunecarea obligatorie spre un fel de colectivism, contraparte necesară a unui liberalism delirant care ruinează statul și colectivitatea.

În acest mod, este de așteptat ca formele de medicină naturale, paralele sau blânde, care au explodat pur și simplu în acești ultimi 10 ani, să cunoască zile fericite...

Această lucrare se vrea un instrument de luptă împotriva laboratoarelor farmaceutice. Din motive financiare, nu este posibilă editarea unei cărți de mai mult de 400 de pagini, al cărei preț nu ar fi la îndemâna publicului. Dacă s-ar fi putut, ceea ce urmează să citiți ar fi avut mai mult de 600 de pagini. De fapt, pentru relatarea practicilor celor din industria medicamentelor și a accidentelor provocate în ultimii 20 de ani de sute de produse pe care le-au scos pe piață după obținerea autorizației ar fi necesare mai mult de 400 de pagini.

Lista medicamentelor care au provocat accidente și au fost retrase din circulație este dramatic de lungă. Aceste accidente au fost spectaculoase și impactul în media a fost pe

măsură. Lista medicamentelor periculoase aflate încă pe piață este, și ea, nemăsurat de lungă. Acestea provoacă accidente pe termen mediu și lung și, în consecință, nu se vorbește despre ele deoarece aceste efecte nu sunt cunoscute.

În lucrarea mea „Dossier noir des médicaments de synthèse” – „Cartea neagră a medicamentelor de sinteză” (editura Encre, 1990), prezint studii făcute pe 330 de substanțe chimice care intră în compoziția a 1 440 de medicamente, când se știe că există peste 10 000 de asemenea medicamente și mii de molecule diverse. Or, această lucrare are doar 188 de pagini. De aici se poate trage concluzia că un studiu complet ar fi necesitat numeroși ani de muncă și un număr mai mare de volume.

Pe scurt, trebuie știut că:

- fiecare medicament trebuie considerat un potențial pericol;
- industria farmaceutică este ghidată doar de profit;
- medicina instituțională alopată este total dependentă de laboratoarele farmaceutice;
- laboratoarele și medicina alopată sunt protejate de stat pentru că există o convergență a intereselor;
- orice metodă terapeutică sau descoperire care contravine sistemului stabilit de acești trei parteneri este sortită eșecului, chiar dacă este eficace;

- pentru a menține acest sistem, cei trei parteneri se folosesc de lipsa informării și de o dezinformare permanentă a publicului larg, de o manipulare fără precedent în istoria umanității, grație unor grupuri de presiune din interiorul ministerelor, al instituțiilor publice, al presei scrise, televiziunii, universităților și din cercetare.

Toată lumea are profit... Desigur, în afara principalilor beneficiari: bolnavul și societatea în ansamblu.

Este adevărat că societatea așa cum este ea în lumea occidentală, în ciuda unui înalt grad de civilizație, a rămas ancorată în principiile magiei și într-o credință ancestrală în miracole. Bolnavul așteaptă totul de la medicament, îl consideră o poțiune magică, aptă să-l vindece pe loc, și nu face niciun efort pentru a înțelege cauzele afecțiunii sale și a le remedia pe căi naturale, pentru că aceasta necesită timp și perseverență.

O asemenea societate de consum merge cu pași repezi spre pierzanie, căci produce:

- bolnavi a căror stare se agravează prin administrarea de medicamente periculoase;
- indivizi care se îmbolnăvesc, deși erau sănătoși, prin consum de tranchilizante și antidepresive, prin vaccinuri și antibiotice care le slăbesc sistemul imunitar;

- părinți care transmit urmașilor gene alterate de diverse substanțe toxice și vaccinuri. Acești părinți dau, prin urmare, naștere unor ființe fragile, handicapate fizic și mintal, al căror număr mare constituie o povară considerabilă pentru colectivitate.

Sectorul agroalimentar, care participă și el la degenerarea speciei prin folosirea substanțelor chimice periculoase, sporește poluarea medicamentoasă. Rezultatul acțiunii simultane a acestor doi poluanți este un „cocktail exploziv” care induce o proliferare fantastică a cancerelor și a nenumăratelor maladii necunoscute acum 50 de ani și pe care nicio terapie nu reușește să le țină sub control.

Este necesar să ne punem următoarea întrebare: „Cine este vinovat?”.

„Medicina cultivă boala, tarele. Specia umană se degradează automat; răul biologic devine mai puternic, se accentuează; situația sanitară se înrăutățește. Terapeutică este un adevărat furnizor de tare. Își recrutează clienți și creează oameni care vor simți nevoia să recurgă la ea. Plătim foarte scump progresul medical și social.

Asta ne dorim, ca umanitatea să fie formată doar din țarați neputincioși, oameni plini de neajunsuri, tributari medicinei și farmaciei?”

Jean Rostand

„În zorii celui de-al treilea mileniu totul trebuie reconsiderat în materie de terapeutică. Medicii au nevoie de o revoluție mintală care să-i facă să se debaraseze de dogmele învechite, de principiile aberante și de pretențiile nefondate.

Medicina alopată nu va supraviețui erorii monumentale care o caracterizează: tratează efectele și nu elimină cauzele afecțiunilor, fapt care ar duce la îmbunătățirea condiției organismelor.

Boala nu este efectul hazardului. Organismul însuși o provoacă, iar acțiunea medicamentelor asupra organismului viu nu face decât să-l dezechilibreze și să creeze alte boli, deseori mult mai grave decât afecțiunea inițială.”

Dr. Louis de Brouwer

